

सम्पादकीय

सुरक्षा प्रभावकारी बनाउन आवश्यक

चाडवाड आयो भन्नेवित्तिकै बजारमा चहलपहल शुरू हुन्छ । गाउँघर मा सरसफाई र बाटो, पुल पुलसो र भस्मेका दलानसम्म पुर्ननिर्माणका योजना बनाइन्छ । सबैले आफ्नो ओकात अनुसारको खानपिन र लवजलाई प्राथमिकता दिने चलन परापूर्व कालदेखि चल्दै र चलाईदै आएको विषय हो । तर कतिपय स्थानमा दशै तिहार आयो भनिसक्यो चोरी डकैतीको त्रास पनि उत्तिनै हुनेगरेको पाइएको छ ।

दशै, तिहार र छठजस्ता महान चाडपर्वहरू नेपालीका घट्टेदेलोमा भित्रिँदै गर्दा समाजमा उल्लाससँगै सुरक्षामा चुनौतीहरू पनि थपिने गरेका छन् । चाडवाडका बेला यात्रा सहज जनाउँछ । मानिसमा एकआपसमा मिलेर बस्ने र मिठो मसिनो बनाएर खाने, हाँसला मिलोस् । चोरी, लुटपाट र डकैति जस्ता क्रियाकलाप हुन नपाउन भनेर सरकारले प्रहरी प्रशाननको ठूलो संख्यामा परिचालन गरेर भएपनि शान्ति र अमन चयनकालागि योजना बनाउने गर्दै आएको छ ।

यसै सन्दर्भलाई मध्यनजर गर्दै कोशी प्रदेश प्रहरी कार्यालयले 'चाडपर्व सुरक्षा कार्ययोजना, २०८३' लागू गरी प्रदेशका १४ वटै जिल्लामा सुरक्षा व्यवस्था कडा पार्ने निर्णय गर्नु अत्यन्तै सकारात्मक र स्वागतयोग्य कदम हो । चाडपर्वका बेला हुने भिडभाड, आवतजावत र आर्थिक कारोबारलाई लक्षित गरी ट ट हजाराभन्दा बढी प्रहरी जनशक्ति परिचालन गर्नुले राज्यको उपस्थितिलाई दर्शितो बनाएको आभास गराउँछ ।

चाडपर्वका समयमा घर फर्किने यात्रुहरू बाटामा ठगिने, सामान हराउने वा चोरी हुने जस्ता समस्या पुरानै प्रवृत्ति विरामित भई । यस्ता समस्या समाधानका लागि सञ्चालनमा ल्याइएका ७२ वटा यात्रु सहायता कक्ष, आपतकालीन अवस्थामा तत्काल सटिन तयार ४४३ विक्क रैस्पान्ड टिम (क्यूआरटी) र १४ वटा स्ट्राइफिड ठोलीले नागरिकलाई सुरक्षाको बलियो प्रत्याभूति दिनेछन् । त्यसैगरी, राजमाहर्गहरूमा २२ स्थानमा स्कर्टिङको व्यवस्था, ट ट मोबाइल गस्ती, २१५ पैदल गस्ती र १०८ स्थानमा संयुक्त जाँच (विशेष गरी मादक पदार्थ सेवन नियन्त्रण र ट्रैफिक नियम पालनाका लागि) सञ्चालन गरिनुले सवारी दुर्घटना न्यूनीकरणमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्नेछ ।

बैक तथा वित्तीय संस्था, सुनचाँदी पसल, बजार क्षेत्र तथा सीमानाकाका ट ट स्थानमा बढाइएको विशेष निगरानीले चाडपर्वको मौका छोपी हुने आपर धिक्क क्रियाकलाप, चोरी र तस्करीमा अंकुश लाग्ने अपेक्षा गर्न सकिन्छ । साथै, मठमन्दिर र शक्तिपीठहरूमा दर्शनार्थीको चापलाई ध्यान दिँदै मिलाइएको सुरक्षा बन्धनले धार्मिक अनुष्ठानलाई शान्तिपूर्ण गन्तव्य बनाउँछ ।

तसर्थ, चाडपर्वलाई सुरक्षित, मर्यादित र भयरहित बनाउने प्रहरीको यो लक्ष्य केवल एकलो प्रयासले मात्र भन्ने पूरा हुन सक्दैन । यसका लागि प्रहरीको सक्रिय उपस्थितिका साथै सुरक्षा निकायबीचको सुदृढ समन्वय र आम नागरिकको सचेतना एवं पूर्ण सहयोग अपरिहार्य हुन्छ । चाडपर्वको यो बेला सबै पक्ष जिम्मेवार बनेर सक्रिय र सावधानी अपनाउनु सके मात्रै पर्वको वास्तविक आनन्द लिन सकिन्छ । प्रदेश प्रहरीको यो कार्ययोजना कागजमा मात्र सीमित नभई फिल्डमा पूर्ण रूपमा कार्यान्वयनमा ल्याउनु आवश्यक छ ।

जवनपयोगी अभिव्यक्ति

- शरीर कमजोर हुने मानिसको विभाग चलाइ हुँदैन ।
- आगो, नदी र समुन्द्रलाई कहिल्यै मित्र ठानेर जिस्कनु हुँदैन ।
- अर्कोको गल्लीबाट आफूलाई सुधार्ने मानिस महान हुन्छ ।
- डराउने मानिस कहिल्यै सफल हुँदैन ।
- युवा अवस्थामा दिन छोटा हुन्छन्, वर्षे लामा हुन्छन्, बुढेस कालमा वर्षे लामा हुन्छन् र दिन छोटा हुन्छन् ।
- सानो बच्चालाई लालीपप दिनु र ठूलासाईं पुरस्कार दिनु एकै हो ।
- खहरेलाई कही पुग्नु नपर्ने पनि उ हतारमै हुन्छ, तर नदी सागर मा पुग्नुपर्छ तै पनि उसलाई कुनै हतार हुँदैन ।
- अल्छी भएर जीवन विताउनु आत्महत्या गर्नु वारावर हो ।
- जसले अवसर मिल्ने बित्तिकै काम आरम्भ गर्छ, उसले आफ्नो काममा सफलता पाउँछ ।
- अर्को व्यक्तिले गरेको आचरण तिमीलाई मन पर्दैन भने उसलाई पनि तिमी त्यसो नगर ।
- हिउँ खेपेको मकै र दुख खेपेको मानिस कहिल्यै विपरिदैन ।
- आफ्नो जीवनमा उद्देश्य राख र आफ्नो सम्पूर्ण शारीरिक र मनसैसक शक्ति त्यसमा लगाऊ ।
- नियम कानून मान्छेको लागि बनेको हो, मान्छे नियम कानूनको लागि होइन ।
- मुँह मूखरुले ज्ञानी मानिसहरूबाट भन्दा ज्ञानी मानिसहरूले मुँहहरूबाट धेरै सिक्छन् ।
- यदि भुट्टे बोलेर कसैको ज्यान बच्छ भने त्यो पाप होइन पुण्य हो ।
- राजा, वैश्य, मगराज, चोर, बालक, भिखारी र लोभीलाई अर्कोको दुबको मर्म बुझ्ने थिएन ।
- मुँह मान्छेको सबैभन्दा असल मित्र उसका दश औला नै हुन् ।
- यदि मन परिवर्तन हुन्छ भने तीसै गरीसँगै आवश्यक हुन्छ ।
- कुवाको पानी नसुकुन्जेल पानीको मूल्य थाहा हुँदैन ।
- उपाय हो । थोरै पढ्नु, धेरै सोच्नु, थोरै बोल्नु, धेरै सुन्न नै बुद्धिमान बन्ने ।
- मुँह मान्छे रुदै जन्मन्छ, शिंकायत गर्दै जिउँछ र निराश हुँदै मर्छ ।
- मित्र बनाउनु सजिलो छ, तर कायम राख्न कठिन छ ।
- यदि तिमी आफूलाई बर्बाद गर्ने चाहन्छौ भने धनी पत्नी विवाह गर ।
- ठूला मानिसहरूका लागि जेल बनाउनु भन्दा बालकहरूका लागि स्कूल बनाउनु बेस ।
- तिमी जति बोल्छौ त्यसको दुई गुण सुन्ने गर ।
- सुँच बोल्न यदि त्यो तिमी विपरित भएपनि ।
- मानिसको महानता उसको पोशाकबाट होइन, चरित्रबाट थाहा हुन्छ ।
- मानिसको शरीरले जति धेरै सुविधा पायो, त्यति धेरै सुविधा मागिरहन्छ, जति धेरै सुविधा प्राप्त गरे पनि मान्छे खुशी हुँदैन ।
- सुतेको बेला सपना, राजा, सिंह, बंदेल, बालक, अर्कोको कुकुर र मूखलाई नउठाउनु ।
- व्यभिचारि आमा, मुँह मूखान, कण्ठ बोकाउने बाबा र रूपवती स्वामी यी सबै शत्रु हुन् ।
- मुसुकी मालिक बन्नु भन्दा विद्वानको दास बन्नु नै उत्तम हुन्छ ।
- जुन काम तपाईं आज गर्ने तयारीमा हुनुहुन्छ, त्यसलाई कहिल्यै पनि भोलिको निमित्त राख्नु ।

केशव बिराला

नेपाल पत्रकार महासंघसँगको सहकार्यमा प्रेस काउन्सिल नेपालले पेसागत पत्रकारका लागि डिजिटल आधार सहितामा पनि समायानुकूल परिमार्जन गर्नुपर्ने हुन्छ । आधिकारिक सञ्चार माध्यममा प्रकाशित हुनुअघि वा कुनै आधिकारिकता पुष्टि नभई व्यक्तिगत सञ्चालमा मनगडले सूचना हाले पत्रकारलाई पनि पेसागत कारवाही गर्ने व्यवस्था मिलाउने हो कि ? यसतर्फ पनि सोच्नुपर्ने भएको छ ।

सूचनाको संकलन, सत्यपन र सार्वजनिकीकरण भन्ने समाजलाई सुपुष्टि गराउने जनउत्तरदायी एवं जिम्मेवार पेसा नै पत्रकारिता हो । पहिले छापामाध्यम (अखबार), रेडियो, टेलिभिजन जस्ता परम्परागत मिडियामा मात्र सीमित रहेको पत्रकारिताले सूचना र प्रविधिको युगमा 'अनलाइन प्लेटफर्म' लाई पनि दारोले खन्ना बनाएको छ । सूचना सम्प्रेषणको गतिश्लो सारथि सरह विकासित सामाजिक सञ्जाल त मानव जीवनको एउटा अत्यावश्यक र अभिन्न अंग बनिस्केको छ । 'अनलाइन प्लेटफर्म' ले विश्वव्यापी रूपमा सञ्चार प्रणाली र पत्रकारिताको पहुँचलाई अझ चढाउँ, सहज र सुविधासम्पन्न बनाएको पाइन्छ । नेपालको सन्दर्भमा पनि सूत्र गाउँजस्तोदेखि लिएर ठूलठूला सहरी क्षेत्रसम्म फैलेको, युट्युब, टिकटक, एक्स (ट्विटर), इन्स्टाग्राम, स्टाट्सएप जस्ता सामाजिक सञ्जालको प्रयोग विद्वान्तिन बढ्दो छ । प्रविधिको द्रुततर विकासले आमनागरिकलाई स्वचिन्ता, अनुभव, सिर्जना, दृष्टिकोण र प्रतिक्रिया खुला रूपमा प्रकट गर्ने र बहस गर्ने एउटा सबल र अभूतपूर्व सार्वजनिक मञ्च प्रदान गरेको छ ।

डिजिटल कान्तिको बढ्दो सुविधासँगै धेरै हदसम्म 'दुविधा' पनि मौलाइरहेको पाइन्छ । सामाजिक सञ्जालको अनियन्त्रित र रौराजिम्मेवारपूर्ण प्रयोगबाट मूलधारको

सामाजिक सञ्जालको नियमन

मिडियामाथि नै पटक पटक हमला भइरहेको छ । मूलधारको मिडियासहित समग्र पत्रकारितामाथि हुने हमलाले मानिसलाई बहुआयामिक चिकित्ति निम्त्याइरहेको पटक देखिन्छ । यसै सन्दर्भमा भोटकोशी हिमवादीको वासदीजन्म दृष्टान्तलाई भुल्न सकिँदैन । हजारौंभन्दा बढी मानिसले ज्यान गुमाएका, हजारौं बेपत्ता भएका र हजारौं घम्भीर घाइते हुनुका साथै खत्रीको धनसम्पत्ति स्वाहा भएको उक्त प्राकृतिक विपत्ति आफैमा ठूलो शोक हो । यस्तो राष्ट्रिय शोक र विपत्तिको संवेदनशील अवस्थामा उद्धार र राहतका पछाडि जुट्नुपर्ने बेला सामाजिक सञ्जालभर भ्रामक सूचना, अप्रामाणिक विवरण र एखाडीनिर्मित मिथ्या तस्विर तथा मिडियोरुहको बाढी नै आयो । जति सामाजिक सञ्जालमा मिथ्या र अपुष्ट कुरा आइरहे पनि तिनलाई धेरैले 'पत्रकारले मिडियामा हालेको' भनेर पनि बुझिन्छ । यसैकारण वास्तविक र निष्पक्ष समाचार सम्प्रेषण गर्ने मूलधारको पत्रकारितासमेत सामाजिक सञ्जालको छिटो तर भ्रामक प्रभावको छायामा पर्न बाध्य भयो । पत्रकारसूची सञ्चारकर्मीको चेतनामा भित्रेको निम्नो पत्रकारिताको प्रष्टा जोगाउन अहिले पनि हम्मे हम्मे परिरेको छ । प्रेस काउन्सिल नेपालले पटक पटक निगरानी बढाएर चेतावनी दिँदा र कारवाहीको दायरामा ल्याउनु खोज्दासमेत सञ्जालमा भ्रम फैलाउने होडवाजी शोकिएको पाइँदैन ।

सामाजिक सञ्जालको यस्तो सनसनीपूर्ण प्रयोगका कारण वसोदेखि निष्पत्तिका साथ सञ्चालित आधिकारिक पत्रकारिता पेसाको विश्ववसनीयता, मर्यादा र साहमाथि ठूलो धक्का पुगिरहेको छ । यसै गरी छद्म नामधारी, नक्कली र बेनामी एकाउन्टमाफत हुने साइबर अपराध, वित्तीय ठगी, अफवाहको खेती, चरित्रहत्या र घृणास्पद अभिव्यक्तिले सामाजिक शान्ति, सद्भाव र व्यक्तिको गोपनीयताको आधिकारमाथि गम्भीर क्षति गरिरहेको छ । यस्तो संवेदनशील अवस्थामा राज्यले नागरिकको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको संवैधानिक प्रावधानमा आघात नपर्ने गरी सामाजिक सञ्जाललाई व्यवस्थित, पारदर्शी र जिम्मेवार बनाउनुपर्ने आवश्यकता बढेको देखिन्छ ।

पत्रकारितामा संकट सामाजिक सञ्जालको अनियन्त्रित र स्वच्छन्द प्रयोगबाट उत्पन्न सबैभन्दा ठूलो पीडा पत्रकारिता जगत्ले नै बेहोसिरहेको छ । पहिल्लो समय सामाजिक सञ्जालको पहुँचसँगै ज्योती प्रयोगकर्ताले पनि आफूलाई स्वतः पत्रकार घोषणा गर्ने हुने

कुरै तथ्य प्रमाणितना जे मन लाग्यो त्यही पोस्ट गर्ने होडवाजी चलेको देखिन्छ । सञ्जालमा कतिपय व्यक्तिले वास्तविक पत्रकारले नै जस्तै जस्तो गरी सनसनीपूर्ण र आकर्षक शीर्षक राखेर भ्रामक, मनगडले र अप्रामाणिक विवरणसमेत पोस्ट गर्ने परिपाटी विद्वान्तिन मौलाइरह्यो देखिन्छ । यसरी पोस्ट गरिएका सामग्रीको न कुनै आधिकारिक स्रोत हुन्छ, न त त्यस्तो कुनै घटना भएको हुन्छ । समाचारको थप खोजी गर्दा 'पेज प्राप्त हुन सकेन' भन्ने लिङ्क पो खुल्ने गर्छ । त्यस्तिकै बढीभन्दा बढी लाइक, म्यू, कमेन्ट र शेयर पाएर भाइरल हुने वा केही आर्थिक लाभ कमाउने लोभमा कृत्रिम बुद्धि (एआई) वाट बनाइएका गलत सामग्रीका कारण सञ्जालमा आउने समाचारको सत्यता पहिचान गर्ने अत्यन्त कठिन भइरहेको छ । आमसर्वसाधारण पाठक वा श्रोतका लागि कुन आधिकारिक स्रोत पोर्टल वा सञ्चारमाध्यम हो र कुन भ्रम फैलाउनेकै लागि खोलिएको नक्कली फेसबुक पेज वा युट्युब च्यानल हो भन्ने कुरा छुट्याउने नभन्किने जटिल अवस्था उत्पन्न भएको छ । यस्तो समस्या बढ्नुमा आमनागरिकमाथि 'मिडिया साक्षरता' को कमी पनि हो । यसैले सामाजिक सञ्जाललाई प्रेस काउन्सिल र आमसञ्चारका स्थापित आधारसहितको कोषबाट पनि नियमन गर्नु अनिवार्य भइसकेको छ ।

नक्कली खालाको पहिचान मिडियाको साह जोगाउनु र सामाजिक सञ्जालबाट हुने गरेका अनेकौं अपराध, वित्तीय ठगी, अश्लीलता, व्यक्तित्व चरित्रहत्या तथा सामाजिक वैमनस्य फैलाउने छुफार रहेको पहिलो उपाय भनेको नक्कली, बेनामी वा छद्म नामधारी एकाउन्टमाथि प्रत्यक्ष नियमन गर्नु हो । मानिसले आफ्नो वास्तविक पहिचान लुकाएर छुट्टैरेडको अश्लीलक पर्दापछाडि बस्ने छुट्टा पाउँदासम्म अपराधिक मर्यादा र गैरजिम्मेवार व्यवहार अझ बढी भइरहन्छ । कुनै पनि नागरिकले मोबाइलको सिमकार्ड लिवा आफ्नो विस्तृत विवरण भर्नुका साथै नागरिकताको प्रतिलिपि, ओछापछाट फोटो अनिवार्य रूपमा पेस गरे जस्तै सामाजिक सञ्जालको एकाउन्ट खोल्दा पनि यसै व्यक्तित्व विवरण र आधिकारिक सरकारी परिचयपत्र पेस गर्ने कानुनी र प्राविधिक व्यवस्था मिलाउनु उत्तम हुन्छ ।

नियमनको मूक व्यवहारिक ढाँचा अनुसार सामाजिक सञ्जालको प्रोफाइलमा देखाँदा व्यक्तिको नागरिकता वा आधिकारिक कामजात अनुसारको खास नाम र सम्पर्क ठेलाको नम्बर मात्र सर्वसाधारणका लागि सार्वजनिक हुने व्यवस्था गरिनु पर्छ । सञ्जाल

प्रयोगकर्तालाई आफूले गर्ने हरेक गतिविधिको पछाडि आफ्नै वास्तविक पहिचान जोडिँदा उत्तरदायित्व बढ्ने र छद्म नामबाट हुने डिजिटल अपराध पनि न्यूनीकरण हुने गर्छ । यसका लागि राज्यले सामाजिक सेवाप्रदायक संस्था वा निजामतीय आवश्यक समन्वय गरी कामकारवाही अगाडि बढाउनु उत्तम हुन्छ ।

व्यावहारिक कदम

सामाजिक सञ्जाल र नक्कली मिडियाका नाममा फैलिएको विकृत रोकन प्रेस काउन्सिल नेपाल जस्ता नियमनकारी निकायहरूले आफ्ना परम्परागत औपचारिकता पनि थप प्रभावकारी कदम चाल्नु आवश्यक छ । काउन्सिलले समायानुकूल 'थोटोमेड' प्याचट चेकड डेस्क' स्थापना गरी सञ्जालमा भाइरल भएका ग्राह्यास्पद सूचनाको तथ्य जाँच गरेर तत्पक्ष सर्वजनिक गर्ने संयन्त्र बनाउनु पर्छ । अनलाइन मिडिया र युट्युब च्यानलको लागि अनिवार्य डिजिटल दर्ता वा केही प्याचट दर्ता नम्बर प्रदान गर्ने परिपाटी विकास गर्नुपर्ने हुन्छ । यस्तो अवस्थामा नागरिकमा आधिकारिक र अनधिकृत मिडियाविकको भिन्नता छुट्याउनु सक्ने 'मिडिया साक्षरता' को विकास हुन्छ । यसै गरी नेपाल पत्रकार महासंघसँगको सहकार्यमा प्रेस काउन्सिल नेपालले पेसागत पत्रकारका लागि डिजिटल आधारसहिततामा पनि समायानुकूल परिमार्जन गर्नुपर्ने हुन्छ । आधिकारिक सञ्चारमाध्यममा प्रकाशित हुनुअघि वा कुनै आधिकारिकता पुष्टि नभई व्यक्तित्व सञ्जालमा मनगडले सूचना हाले पत्रकारलाई पनि पेसागत कारवाही गर्ने व्यवस्था मिलाउने हो कि ? यसतर्फ पनि सोच्नुपर्ने भएको छ । साइबर व्यूरो र दूरसञ्चार प्राधिकरणसँग काउन्सिलको प्रत्यक्ष र तुरुन्त समन्वय हुन जरुरी छ ।

कतिपय अवस्थामा पत्रकारिताको आवरणमा चरित्रहत्या, ब्याकमेजिड वा ठगी पनि नक्कली सञ्जाल सञ्चालकलाई तुरुन्तै कानुनी दायरामा ल्याउनुपर्ने हुँदा काउन्सिल 'स्टेडवाइड' हुनुपर्ने देखिन्छ । सामाजिक सञ्जाललाई नियमन गर्ने निम्नमा नागरिकको संविधानप्रदत्त स्वतन्त्रता वा विचार राख्ने अधिकारलाई कुण्ठित गर्ने हुँदैन । नियमनको वास्तविक उद्देश्य नागरिकले हकअधिकारको पूर्ण रक्षा र सबै सञ्जाल प्रयोगकर्तालाई थप उत्तरदायी, अनुशासित र सचेत बनाउने मात्रै हुनु पर्छ । यी व्यावहारिक कदमसँग मिडिया साक्षरता अभिवृद्धि गरी नागरिकलाई सहरी र गलत सूचना चिन्न सक्ने विवेकशील बनाउनु नै आजको प्रमुख आवश्यकता हो । गोप

सन्दर्भ : विश्व दृष्टि दिवस

उमेरसँगै "आँखालाई माया गरौं"

दिवस/ 'आँखालाई माया गरौं, दृष्टिको रक्षा गरौं' भन्ने नाराका साथ विश्वकायैका आँखाजना गरेर विश्व दृष्टि दिवस मनाइनेछ । विश्व दृष्टि दिवस हरेक वर्ष 'अक्टोबर' महिनाको तेस्रो बिहीवार मनाइन्छ । यस वर्षको नारायै श्रोतकान्त रूपमा आँखाको हेरचाह गर्ने प्रेरित गर्नुका साथै सरकारी र व्यक्तिगतस्तरमा आँखाको हेरचाह गर्ने प्रेरित गर्नुका साथै स्वास्थ्य सेवा सुनिश्चित गर्ने आग्रह गरेको छ । साथै नाराले विद्यालय, कार्यस्थल र नीति निर्माण हुने स्थानमा आँखा परिक्षण तथा जनचेतनाका गतिविधि विस्तार गर्ने पनि जोड दिएको छ ।

सन् १९८९ मा नेपालमा अन्धोपन्धो प्रचलन हुँदै थपसमस्य ८४ प्रतिशत रहेकोमा सन् २०२२ को आरएफएस सर्वेक्षणमा यो मूल्य दायमल २८ प्रतिशतमा झर्नेको देखाएको छ । तर अन्धोपन्ध पट्टीमा आँखाको स्वास्थ्यका सबै समस्या समाधान भएका छैनन् । नेत्रज्योति संस्था कार्यकारी निर्देशक डा शैलेश कुमार मिश्रका अनुसार लुकोमा, आँखाको परासिम्बन्धी रोग, मधुमेहरसँग सम्बन्धित दृष्टि समस्या, उमेरसँग सम्बन्धित आँखाका रोग र दृष्टिदोषजन्यता समस्या पनि बढ्दो चुनौती बनेका छन् । बढ्दो औसत आयु, नसने रोगको भार, बर्दीको जीवनीयता र डिजिटल उपकरणको व्यापक प्रयोगले आँखाको स्वास्थ्यमा नयाँ किसिमका जोखिम थपिरहेका छन् ।

सन् २०२२ को विश्व दृष्टि दिवस ४८९ जनालाई उपचार सेवा प्रदान गरिसकेको छ भने १६ लाख १९ हजार ६२४ जनाको आँखाको शल्यक्रिया गरिसकेको छ । साथै १९ लाख १९ हजार ६२४ जनाको अस्थितान, ४४ जिल्ला शाखाका २२६ उपचार केन्द्र मार्फत नेपालीसहित अन्य विभिन्न विदेशी नागरिकलाई आँखा सेवा प्रदान गरिसकेको छ ।

निर्माण शुरू भएको छ वर्षमा एक तिहाइ पनि भएन काम

ताप्लेजुङ/ ताप्लेजुङको सदरमुकाम फुङलिङदेखि मिक्वाखोला गाउँपालिका जोड्ने वर्षा वसपाको-माछापौखरी-हिवाँ दोभान पडक निर्माण सुरु भएको छ, वर्षे पुन लावा पनि एक तिहाइ काम पूरा भएको छैन । सडक निर्माणमा भएको ढिलाइका कारण स्थानीयवासीले साम्ती खेल्नु परेको छ भने पर्यटकीय क्षेत्रको विकाससमेत प्रभावित भएको छ ।

२०७७ साल फागुन २० गते गौरी पावती तथा प्रिष्ठिता जेभीले नौ किलोमिटरभन्दा सडक निर्माणका लागि ठेक्का सम्झौता गरेको थियो । सम्झौता अनुसार निर्धारित समयमा काम सम्पन्न नभएकोपछि दुई पटक म्याद थप गरिएको छ, तर थपिएको समयसमेत सकिन लावा सडकको भौतिक प्रगति एक तिहाइभन्दा कम रहेको तथीर कोरिडोर (सुभाङखोला-दोभान-ओलाङबुङगोला) सडक योजनाले जनाएको छ ।

सम्झौता अनुसार २०८१ भदौ २० गतेभित्र काम सम्पन्न गर्नुपर्ने भए पनि निर्धारित समयमा काम नसकिपछि दुई पटक म्याद थप गरिएको हो । हालको ठेक्काको म्याद २०८४ असार ३० गतेसम्म कायम छ । पहिलो पटक २०८३ शेषाश ३० गतेसम्म र दोस्रो पटक २०८४ असार ३०

गतेसम्म म्याद थप गरिएको हो । कुल २६ करोड ४८ लाख ५६ हजार ९६३ रुपैयाँ ६८ पैसामा ठेक्का सम्झौता भएको सडकमा हालसम्म पाँच करोड १९ लाख ६६ हजार ७६३ रुपैयाँ ७९ पैसा भुक्तानी भएको छ । योजनाका अनुसार सडकको भौतिक प्रगति ३५ प्रतिशत मात्र छ । सडक निर्माणमा भएको ढिलाइले फुङलिङबाट मिक्वाखोला जाने स्थानीयलाई दैनिक आवतजावतमा समस्या भएको छ । सडकको अवस्था कमजोर हुँदा विरामीलाई समयमै उपचारका लागि सदरमुकाम ल्याउनसमेत कठिनाई हुने गरेको स्थानीको भनाइ छ ।

फुङलिङ नगरपालिका-१ का स्थानीय कृष्णप्रसाद आचार्यले सदरमुकामसम्म नाँजकोको क्षेत्र जोड्ने सडक लामो समयदेखि अलपत्र हुँदा स्थानीयले दुःख पाएको बताए । मिक्वाखोला-५, पापुङ्का पर्यटन व्यवसायी नुपु ख्रिस्टो श्रेणीले सडकको फुङलिङदेखि फरना, तोक्नेपौखरी, सोधीपौखरी, लोदेनगोलायतका पार्यटकीय क्षेत्रमा अपेक्षा अनुसार पार्यटन नसकेको बताए । सडक योजनाले निर्माण कम्पनीलाई पटक पटक काममा गति दिन ताकिता गर्दै आएको जनाएको छ ।

 <p>दैनिक साहित्य अकादमी</p> <p>आज मिति २०८३ साल असोज २५ गते आइतबार ११ Sept. 2026 तिथि: प्रसिद्धा घटस्थापना</p>	 <p>ज्योती लक्ष्मी प्र. धमाला</p> <p>देउमान : सयावरस मीठ समरनाथ अग्रवाल विमान, खप्तड समरकर्म लामिः</p> <p>८८६३१०८८२/८८९१००४९१६६</p>	<p>मेघ चु चे लो ला लि लें ले लो अ</p> <p>मावलीबाट सहयोग । व्यापारबाट लाभ ।</p>	<p>कण्ट हि हु हे हो डा डि डु डे डो</p> <p>हिरमत आँठ बहले । कार्यमा सफल ।</p>	<p>तुल रा री रु रे रो ता ती तु ते</p> <p>अनावश्यक खर्च । सर्व बहले ।</p>	<p>मकर भोजा जी वि वु खे खो गा गी</p> <p>राज्य पक्षबाट सहयोग । परिष्कारमा मन लाग्ने ।</p>
		<p>वृष इ ए ओ वा वि वु घे वो</p> <p>शिक्षामा रुचि । शत्रु परास्त ।</p>	<p>सिंह मा मि मु मे मो टा टि टु टे</p> <p>मित्रबाट सहयोग । धर्ममा रुचि ।</p>	<p>वृश्चिक तो ता ति तें ने तो या वि यु</p> <p>दानु, काकाबाट सहयोग । आयमा सामान्य बृद्धि ।</p>	<p>कुम्भ नै मे मो सा सी सें से सो द</p> <p>नामिकको तिर्थयात्रा । उत्तम भोजन ।</p>
		<p>मिथुन का कि कु ख छ छ के को हा</p> <p>घरायसी सामान जोहने लेनदेनमा सफल ।</p>	<p>मेष टो प पी पें घ ण ठ पे पो</p> <p>कार्यमा सफल । आफन्तबाट सहयोग ।</p>	<p>धनु य यो भा भी भ धा फा ङ भे</p> <p>धर्ममा रुचि । व्यवसायमा सफलता ।</p>	<p>मीन दि दु ध भ ङ ङ दे दो चा छी</p> <p>शरीरमा केही समस्या । अकरमा केही लाभ ।</p>

एमालेद्वारा विल्ड्रेन पार्कमा बृक्षारोपण

दमक । नेकपा एमाले वडा कमिटी दमक-८ ले वडामा सरसफाईसहित वृक्षारोपण गरेको छ । वडा कार्यालय आगडीवाट चिन्हेनु पाके सम्म सरसफाई गरेको हो । एमाले नेता कार्यकर्ता, शुभेच्छुक, सर्वसाधारण र जनप्रतिनिधिहरूको सहभागितामा १ सय बढी वृक्षारोपण गरिएको पाटी वडा कमिटी अध्यक्ष खेम बहादुर श्रेष्ठले बताए । चिल्ड्रेन पार्कमा चान्ना डल, बेगन बेनी, धुंगी, आँप र लिची लगायतका १ सय बढी विरूवा रोपिएको एमाले कोशी प्रदेश स्थानीय विभाग सदस्य तथा दमक-८ का वडा अध्यक्ष धर्म प्रसाद दाहाल (दिपेशले) जानकारी गराए ।

तस्विर : मनकुमार गजल

पुनः निर्माणका लागि अस्ट्रेलियाको अनुदान

दमक / बाढीपछिको पुनर्निर्माणका लागि अस्ट्रेलियाले थप एक डरोड ४० लाख अस्ट्रेलियन डलर अत्यान्त दिने घोषणा गरेको परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनालले जानकारी दिएका छन् ।

फिजी र टुवालुमा आयोजित जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी उच्चस्तरीय 'पिकोप लिडर्स इभेन्ट' मा सहभागी हुनुका साथै अस्ट्रेलियाको औपचारिक भ्रमण सम्पन्न गरी स्वदेश फर्कने क्रममा शानिबारा बिम्बुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा सञ्चारकर्मीसँग कुरा गर्दै उनले उक्त जानकारी दिएका हुन् ।

मन्त्री खनालका अनुसार बाढी विपद् प्रतिकारका लागि अस्ट्रेलियाले घोषणा गरेको कुल सहायता दुई करोड ६० लाख अस्ट्रेलियन डलर पर्नेछ । जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी उच्चस्तरीय छलफलमा सहभागी हुँदा आफूले हिमनदी पल्लेले र सधैँ सतह बढ्ने समस्या एककोसँग जोडिएका जलवायु संकटक पक्ष भएको उल्लेख गर्दै हिमालकैँड समुद्रसम्मका राष्ट्रिय सहकार्यमा जोड दिएको उनले बताए ।

आगामी नोभेम्बरमा टर्कीको अस्ट्रेलियामा आयोजना हुने जलवायु

परिवर्तनसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय सम्मेलन (कोप२६) का लागि नेपालको प्राथमिकता, प्रस्तुत गर्दै मन्त्री खनालले विश्वव्यापी तापक्रम बृद्धिलाई १.५ डिग्री सेल्सियसमा सीमित राख्ने लक्ष्यप्रतिको प्रतिवद्धता दोहोर्‍याएका थिए ।

त्यस्तै, ऋणको भार नथपिने गरी अनुदानमा आधारित जलवायु अनुकूलन वित्त उपलब्ध गराउनु, हानि तथा नोक्सानी कोषको प्रभावकारी परिचालन गर्ने र 'सगरमाथादेखि समुद्रसम्म' सार्वकारी विस्तार गर्ने उनले जोड दिएका थिए ।

अस्ट्रेलियाका विदेशमन्त्री पेन्नी वोडसंगको द्विपक्षीय वार्तामा जलवायु सहाकार्य, पूर्व संयुक्त पणालीको आधुनिकीकरण, जलवायु अनुकूलन पूर्वाधार निर्माण र प्राविधिक सार्वकारी विस्तारका विषयमा छलफल भएको मन्त्री खनालले जानकारी दिए ।

यसैगरी, युनो साउथ वेल्सका मिचियर क्रिस मिन्सगसको भेटमा बाढी तथा डुबेको व्यवस्थापन र विपद्पछिको पुनर्निर्माणमा अनुभव आदानप्रदान गर्ने विषयमा छलफल भएको उनले बताए ।

काग्रेसमा...लिम्बूले गरेकी चिन्त

प्रदेश सभा (क) र (ख) मा अधिकांश द्वय अधिवेशन प्रदेशसभा निर्वाचन क्षेत्र नम्बर ५ (क) को सभापतिमा नारायण अधिकारी र ५ (ख) को सभापतिमा विशाल अधिकारीलाई चयन गरेको छ ।

त्यसैगरी, पार्टीको नीति निर्माण र सांठगानक गर्तिबन्धमा महत्त्वपूर्ण भूमिका रहने १३ जना महासमित सदस्य निर्वाचित भएका छन्। लिम्बूले हुनेमा महत्त्वपूर्ण भूमिका स्वर्वा, मोरादेवी प्रसाई वडाधिका, लतादेवी चापागाई (रिजाल), कल्पना राई, दिलबहादुर बुढाथोकी, डा. खगेन्द्र पाण्डव अधिकारी, धनेन्द्रराज योङ्मा, सियाराम राजवंशी, राजकुमार न्यौपाने, वीरेन्द्र पोखरेल, गणेशबहादुर बुढाथोकी, युवा समूहबाट युनिश कुँवर र राजकुमारी राजवंशी छन् ।

निर्वाचन समिति संयोजक छविन्द्र कार्कीका अनुसार अधिवेशनबाट समावेशी तथा विभिन्न

विधायक समूहको प्रतिनिधित्व गर्ने गरी ३५ जना महाधिवेशन प्रतिनिधि चयन भएका छन् ।

खुला महिलातर्फ महेश्वरकुमारी सुब्बा, गोमा बुढाथोकी प्रसाई, लता चापागाई रिजाल र राजकुमारी राजवंशी निर्वाचित भएका छन्। खुलातर्फ डा. खगेन्द्र पाण्डव अधिकारी, दिलबहादुर बुढाथोकी, धनेन्द्रराज योङ्मा, राजकुमार न्यौपाने, सियाराम राजवंशी, गणेशबहादुर बुढाथोकी, वीरेन्द्र पोखरेल, जीवन न्यौपाने, राजेन्द्र कार्की र उडेन्द्र प्रसाई चयन भएका छन् ।

खुला समावेशीतर्फ कल्पना राई, विष्णु सुब्बा, पुर्न अधिकारी (पवन), जितेन राई, दिलकुमारी सुब्बा (दिबु), र छविबहाल भण्डारी (कपिलमणि) निर्वाचित भएका छन् । त्यस्तै, किशोर कोइराला, नारायण बराल, वसन्त बुढाथोकी र राजेन्द्रकुमार प्रसाई पनि महाधिवेशन प्रतिनिधि चयन भएका छन् ।

विधायक प्रतिनिधित्वतर्फ बिश्व समूहबाट रघुनाथ भण्डारी, अमिकतर्फ बाबुराम अधिकारी, युवा समूहबाट युनिश कुँवर र आर्कृति तामाङ तथा ४० वर्षमुनिको समूहबाट वीण दलाल र नीलकमल राई (नीतु) निर्वाचित भएका छन् ।

यसैगरी, अपाङ्गता भएका व्यक्ति को प्रतिनिधित्व गर्दै डिल्लीराम काले, प्रजातन्त्र सेनानीतर्फ अम्बिकाबहादुर खड्का र मुस्लिम कोटाबाट इस्माफिल मियाँ महाधिवेशन प्रतिनिधि निर्वाचित भएको निर्वाचन समितिले जनाएको छ ।

मौसमी हाँस्य - व्यंग्य

बूटो ऐंसेलु भाँगैले दुईजना नयाँ केटालाई ठगेको दुरन्त कथा !

-: ब्यंग्यनारायण पौडेल :-

चालू चल्लीको राजनीति र सरकारी सरोकारका सबै कुराको जाँचकार म नै हुँ भने भौ फुई हाँके कुनै दिन ऐंसेलु भाँगि, कुनै दिन गौथरीको बाउ, कुनै दिन हरिहराम पुँत बाजे आदि जस्तै मालिङ्, कोडे-पाइदुरेका अनावश्यक किचकिचले, घरेमा चुपचाप बसिरहँदा पनि, सँगै हेरान थियो यो पाँडे । त्यसो भइरहे पनि तिनीहरू विभिन्न पाटी नेताका कमेया स्तरीय मुण्ड-मुण्डहरू लिएर र तिनले लगेका हुने हेरानीलाई कहिलेकहीँ असह्य हुँदा गाली भक्दै थपानुत्त । हातै उठाउनु समेत बाध्य हुनेथ्यो तापनि बढ्ता चाहिँ, 'छोइपासो' लाग्ने डरले, सहै आएको थियो पाँडेले । ती पालेपातो आउँदै र भाइ-धरौ कुराले पाँडेको दिमाग गिजोले जान्थे । तर, बीचको एक हप्तायता ती क्ता बल्मलिएर खुलिन, ती, कोही पनि नआएकाले पाँडेको कान न्यारो लाग्ने थियो । र, हिजोदेखि पढ्न थालेको उपन्यास सक्न एक-दुई पन्ना मात्र बाँकी थियो - ऐंसेलु भाँगि त 'बाजीलिङ्को बस स्याण्ड बाइडका' पेट टाँसिएका भ्माले दुईटा कलिला केटासँग टुलुक्क ! हतोरिका हो, वाक्क !

ती तिनजना घडाघड पाँडे बमिरहेको बाढीमा उल्लेखिएर ऐंसेलु भाँगैले लगत्तै ती केटाहरूलाई पाँडेको परिचय गराउँदै भन्यो - "तु इने हुने मैले प्याड नारायण भनेर पसम्मा गरेका पाँडेजी अनि मेरो हकभोगको कमेटी छेउको एरिआका बाल्नीबालन पतिस्टिड ग्यान्टिडम्यान, घनाई अनिन्याड एक्स्चम्बरको इन्टेलिक्चुलल भ'का दिग्गार एम-बीए पास विज्ञान समीपनिालिटिक । इन्ले लिमेक जेसा पंथेरी र ज्यान्डी उमेरका अल्नार-बल्नार केटाहरूको इजोत गण जति जान्छुन् त्यसो दश पनेन नि तिमरेको इण्ड डेस नयाँ डिल्लीको पाइमिस्टर नरेन मोघोले पनि जान्छा भा म गाउँछु नै ।"

आँग आइपुग्दापुई कुसीमा बसिसकेका ती दुई भ्मालेले मुखामुल गरे र बसी-बसी नमस्कार गरे । पाँडेले सोध्यो - "को हुनु यिनीहरू ? कहाँबाट आएका ?" भाँगैले हतार-हतार भन्यो - "इन्टेलो मोर्गोडिङको च्या कमानबाला हुन् । यिनैले एउटा कट्टर नेपाली सामाजिकक कल्प थालिए गरेर पिउर नेपाली कन्वेल्ड पोरागाको टोँनड गराउने त्यसो स्ट्याटर चलाने भ'छन् र दुइ-उडस र क्यामे-उमे डानस नाल जान्ने दुईबाडा लड्का र दुईबाडी लुङ्को छानेर सन अन तपई जेसा माजन चानमी समझ्ने भए पसारेर सो-उत्क स्ट्याटर थापानको बर्छाका लागि षण्डा माजन समेत आका हुन् । कति तपसरेको इजोतले र भन्छु डेउ-दुई ज्वरको सोलोन नगरी देउङ भन्छु स चड ! हुन भनेर भन्नाउ भने तपसरेको उच्चा पतिस्टा म बाएक अरुलाई थाही का छ र ! र, एत सर्जोबिसन् दिगु मेरो नडितक कलेत्ता पति हो !"

उसक फुक्साइ सुनेर पाँडे एक अथ्या जोडले हाँस्यो र ती केटाहरूतिर फर्केर हाँसे सोध्यो - "हन बाजीलिङ्को चिवा कमाननको माइक मान्छेजो नचाचनको सेन्टर खोल रहत जान्दा चन्दा भान्नु पछे र ? अड्यारो लायने, ह'माइहरू !"

अनुहार कूचाउँदै ती दुईवै मुखामुल गरेपछि एउटाले कुनै आँखाले भाँगितै हेर्दै भन्यो - "न्याचु, अल हो, यो देउ त लास्टे उत्यो यो रेड्डी जी ! अल हो, हामेरु च्या वाननबाला मोन्डे हो भनेर हामरेले कले भन्यो ह' ? कस्तो मिलेन पो सेन्टो रेड्डी होउ यो देउ त छ्या, रेड्डी न रेड्डी !"- अनि पाँडेतिर हेर्दै भन्यो - "हामेरु त उत डाङिडमा ट्यासीको बल्सीमा काम गर्ने केडा हो च्या । उत गिर्याबनगर कि के, होउ त्या मेरो छेमा बस्छ कि अल उस्साई भेट्नु आको । अल बिज भदूपर भुमू आउँदा भोल् लाग्यो कि अल उत जाने बाटोको एउटा च्या दोकानमा पोस्ता यो देउसुइ फस टायम त्याइ भेटेको भोमरेले । अल यो देउ आफू हामेरुसुइ बोलेको । उसुइ उठाउ मोटो आइमे र हरि बाजे भन्ने मोन्डे पनि तान्दैन्यो त्यो टायममा । आइले त के-के कुरा पो भन्ने रेड्डी ! छ्या, कोसो रेला गरेको होउ !"

त्यो केटाले यसो भनिहाल्दा भाँगि चाहिँ - "मोसाप लाग्यो" भन्दै छपछाडिको गौचानालाई लागेर निकै बेर हरायो । त्यसवेला त्यो केटाले अफ पोल् खोलेर बतायो - "यो मोन्डेले त जो मोन्डेलाई भेट्यो तेलाई लाटा पाने खाल्को बात गर्नु जान्ने रेड्डी कि सर ! एकचुली उसेले मासु महायो, रम-होलीहरू महायो र हामेरलाई भक्क मतायो । ऊ आफू अनि त्यो आइमे र त्यो बाजे अनि नै भ्मयाय, हामेरुसुइ अज भ्मयाय बायो । अल प्या तिनै टायमको उत पसे घरमा छुटेछ भन्यो !"- उसले उत्यो बाउ हो कि बाजे जान टायम प्राइमिस्टरको पसन्त बाको नेपालको कस्ये ठूलो मोन्डे छ र ऊ आफू नै यो ठाउँको ठूलो साररार कारमेट भन्ने बताको उसले । र, आइले तिमरे पैसा तिनू अलत आजुका रात मेरो घरमा सुत्नु, म घरमा पुनसुथा तिमरेको पैसा दिन्छु भन्यो नि भन्नु त तर घरमा पुनसुथा भइमै सुतिगयो । अल आइले बेहान मागेको कि 'मेरो साथीकोमा मेरो पाण्डे हाजाङ रुप्पा पनि छ, जुन तिमरे पनि, उतेदेखि गिर्याबनगर जाने बस पनि पर्छ भन्ने बता तार्दैनकोमा त्यसो त्यो देउले । यता आएर तेस्रो नाभाको-नाभाको के-के पो भन्छु बोला मोन्डे जस्तो ! भरेभन्ना यो देउ त केको कारमेटको सवोर न नेता न सेता, लास्टे टाम - लास्टे कल्छडा पो रेड्डी ! हामेरको जम्मे पैसाले पनि नहुनोछ्छ, त्यो दोकाने बिहालेयो यो मेरो साथीको गलेस घडी पनि राखेको उड् देउले भनेर !"- यो देउ झैले इड्डिङ्ग क्या पो गयो ?"

पाँडेले भन्यो - "मिसाव फेन जान्छु भनेर यो घर र छाडिडको टोयनेटिडत गरको थियो, कि त्यतै-त्यतै भायो ह' ?" अको चाहिँ केनै 'खोइ' भन्दै उठेर हेर्न गयो र फर्केर आउँदै भन्यो - "टाप लाएछ सालाले !"

एफिङ्ग कोही बोलेन ।

फेरि उही आँध केँन लाउने चाहिँले भन्यो - "लौ सर, हामेरु त्यो देउको घरतिर गएर भेट्यो भने के गर्ने नगरी कसरी भयो त ? बाजे नयाँ जान्छु न रेड्डी !"

बिचरहरू निराश भएर गइरहेकातिर हेर्दै पाँडेले मनमनै भन्यो - "हन कस्ता-कस्ता मान्छे पनि तयार गरेर समाजमा छाडा छोडेको रेड्डी हो यो 'समय'-ले, ह' ?".....

भापाको दमक ट स्थित सरस्वती टोल विकास संस्थाले शनिवार टोलको सरसफाई गरेको छ । टोल सफा राख्ने उद्देश्यले संस्थाको अनुकाइमा टोल सरसफाई गरीएको टोलको कोषधर राउ कटुवालले बताए । पूर्व पश्चिम राजमार्गदेखि दक्षिण सजिलोमार्गसम्म सरसफाई गरेको जानकारी कटुवालले गराए ।

भापाको...व्यवस्थाबारे जानकारी गराइएको थियो ।

जिल्लामा २८ चिया उद्योग सञ्चालनमा छन् । गत आर्थिक वर्षमा भापामा नौ करोड ६५ लाख किलो सिटिडी चिया उत्पादन भएको थियो । जिल्लामा १० हजार ५०० हेक्टर क्षेत्रफलमा चिया खेती हुँदै आएको छ । त्यसमध्ये तीन हजार ६०० हेक्टरमा साना किसानले चिया खेती गर्दै आएका छन् भने करिब तीन हजार किसान यस क्षेत्रमा संलग्न छन् ।

तुलो ट्याङ्कीमा कम्प्रेसर प्रविधिकृत

भापा सेफ्टी ट्याङ्की तथा दल सरसफाई

दमक : **देवीप्रसाद सिटोला**
(९८४२७६०२६५ / ९८४२९७९१८५)

बित्तोलोड : **राजकुमार श्रेष्ठ**
८८०६०९०८९०

बित्तोलोड : **राजकुमार श्रेष्ठ**
८८०६०९०८९०

अत्याधुनिक प्रविधिद्वारा उत्पादित

भापाली इटा धजाटमा

तुलो साइजको इटा उपलब्ध छ ।

सम्पर्कका लागि : **मगवान बस्नेत** : ९८४२९७००३१
उद्योग सवर्क : ९८०१४०१४४२

गंगा ट्रामलर एण्ड टर्स

हाइला सेवाहरू:

- राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय सल्लोमा हवाई टिकट
- भारतका लागि रेल, बसको टिकट
- बैदेशिक राजगारीको लागि थप स्वीकृत
- दूर पाकेज तथा मने ट्रान्स्फर(AI)को सुविधा

Pre-Purchased fare(Ktm to Doha, Dubai, Kuwait "UAE Visit Visa available

ARE YOU GOING TO INDIA?
SPECIAL PRE PURCHASE TO INDIA
INDIGO, SPCJET, AIR INDIA, AKASA

CASH BACK OFFER

RS. 100 - 5000

9842645136

GANGA TRAVEL AND TOURS
EMAIL ID: gangaotravel@gmail.com
WHATSP: 9842645136 / 983-9738
LOCATION : DAMAK 5 (HAPA BELDANG) ROAD